

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Eszmecsere.

Ki hitte volna, hogy egy utcának kikövezése, s gyalogjáróink tisztességes karba hozása akkora hullámokat ver fel, minőket a mindszenti átkelési utszakasz tervbe vett kiépítése előidézett.

A „Mindszenti Lap” 28. számában az „Ünneprontók” szakavatott tollu megírója ugyancsak a szeg fejére talált, midőn a földmunkálat avatatlan, s a pártoskodás szemüvegén át okoskodó kritikussait leszállította a maguk értékére.

Az „Ünneprontók” megírója teljesen egyetért a „Különféle okoskodás” czímen a fentebbi számunkban megírt cikkünk tartalmával.

Dorosmán a jó fentebbi években az öreg Maróti István (köznyelven Tüdő Pista) mint tanácsbeli volt a szépművészeti bizottság elnöke, az építkezéseknél árgus szemekkel őrködött, nehogy az építendő ház a sorból ki vagy be essék, mindig személyesen mérte ki a „frontot”. Igen ám csak, hogy Maróti bátyánknak a mérnöki tudományból nagyon is naturalista nézetei s ismeretei voltak, pl. az építendő háztól mintegy 20–25-ik házfalának neki vetette gömbölyü arczatát, s egyik szemét behunyva dirigálta a karók előre vagy hátrahúzását ebből ő nem engedett, szakértőt magán kívül nem ismert, épült is az utca oly görbén, a hogy az éppen az utcának jól esett.

Hogy a mindszenti utca kritikussai Maróti iskolájában végezték a mérnöki tudományt, azt az „Ünneprontók” írója kifogástalanul beigazolta.

Miután a földmunkálatok körül elkövetett lelkiismeretlen (?) eljárás miatt — miként azt az „Ünneprontók” írója megjegyzi, nincs kit felakasztani, reméljük, hogy a laikus elem meghajol a szakértők előtt, — miként a hajdu köteles meghajolni a szakértő harangöntő személye, terve s munkája előtt; reméljük továbbá, hogy az úgy annyira meg van hányva-vetve,

hogy senkinek sem jut eszébe helytelen okoskodásaival magát kompromitálni, s így ma már semmi intrika nem áll a kockakövezés keresztül vitele előtt.

De térjünk át ezekután másra. A július 1. lapszámban az „Aktuális kérdés” cikkünkben a gyalogjárókról értekezünk, s elmondottuk, hogy a gyalog-flaszter építési ügye oly stádiumba lépett, hogy az elől többé ki térni nem lehet; megneveztük az anyagot, melyből a házak mellékét flasztrozunk kell, egyben ígértük, hogy utjainkat érdeklőleg egyéb mondani valókat a legközelebbi számokban mondjuk el, s ezt tesszük is ezen alkalommal. Ezen eszménk nem más, mint a kikövezendő utca bővebb fásítása.

Több szakaszán főutcánknak a házak s az ujonan ásott vízlevezető csatorna között széles tereket nyertünk. E széles utközök befásításáról van szó. Kellemes sétányul szolgálанд idővel a községnek a befásított terület.

E fásítást úgy véljük keresztül vihetni, mint azt más városokban vagy községekben eszközölték. Így a bácsmezei Zomborban a házak előtti fasor előállítás, gondozása, haszná, terheli s illeti a háztulajdonosokat, a többi fasort beállítja, gondoztatja, s hasznát élvezi a város. Nem különben juthatunk hozzá egy promonádszerű területhez Mindszenten is. Megjegyeztük azonban, hogy házak előtti fák elhelyezését nem szabad a háztulajdonosnak kényére kedvére hagyni, mert ebből az utca szépművészileg hogy nem nyer, felesleges magyarázgatni; hanem kötvé legyenek a faültető háztulajdonosok akként ellátni házuk elejét fával, hogy a szemnek jó essék s vele a község szépművészeti tekintetből emelkedjék is. Már most hívjuk fel ez ügyre a közfigyelmet. Sok előny vár ebből a községre nem csak szépművészeti s élvezeti szempontokból, de védfalat képeznek e fák egy esetleges tüzesetnél ennek tova terjedése ellen, s végül, hogy némi hasznót is hajtanak a

fák, fölösleges boncolgatni. Ezek ama okok, mik eléggé javallják, hogy a fent említett módon utcánkat befásítsuk.

Hh..

Nyilt levél és válasz tekintetes Tary István főszolgabíró urnak.

Helyben.

Örömmel győződtem meg arról, hogy Mindszent községünk ügyei iránt tekintetes főszolgabíró ur dicséretes érdeklődéssel viseltetik s mint fölötte hatóság vezetője, a képviselő-testület közgyűléseinek jegyzőkönyveit különleg is tanulmányozván, a hozott határozatok végrehajtását szigorúan ellenőrizni egyik főfeladatának tekinti.

E tanulmányozás közben bizonyára nem kerülte el figyelmét tekintetes főszolgabíró urnak az ez évi január 18-ikán tartott közgyűlés 15. számú határozatának — midőn a községi gyalogjárdák építését elvileg köztehernek vállalja el — azon részlete sem, a mely szerint addig is, amíg a járdák ügye megoldást nyer, kötelezettenek a háztulajdonosok a házuk előtti járdát a maguk költségén jó karban tartani.

De bizonyára meggyőződött tekintetes főszolgabíró ur arról is, hogy az átkelési utszakasz örvendetesen megindult építésével a házak előtti gyalogjárók a szükséges feltöltések miatt részben fölszedettek s bár e feltöltés már hetek előtt befejeztetett, a régi gyalogjárók alig ittott rakattak le s majdnem egyedül mi nyilt levelezők dicsekedhetünk oly figyelmes házigazdával, aki a közgyűlés fent hivatolt határozatának késedelem nélkül megfelelt.

Arról is meggyőződést szerzhetett tekintetes főszolgabíró ur, hogy vármegyénk alispánjának a község közönsége által kérelmezett abbéli engedélye, hogy a műút építéséhez kiküldött kir. mérnök ur a gyalogjárdák építésének előmunkálatainál a kiküldött bizottság segítségére lehetne — a bizottsággal mindez ideig nem közöltetett.

Tekintettel arra, hogy a kiküldött bizottság működésének alapját részben a gyalogjárdáknak a műút tervéhez tartozó adatai, részben pedig a kérelmezett műszaki segítség által felveendő adatok képeznek, s amíg ezen adatok együtt nincsenek, a bizottság legjobb akarata is hajtörést szenved, tehát nélkülök a járdá ügyével foglalkozni illuzorius;

tekintettel még különösebben arra, hogy említett alispáni, avagy más előljárói engedély nélkül a bár évekig köztünk időző kir. mérnök urral a község szoba nem állhat, tehát a gyalogjárdák kiépítése hamarosan meg nem eshetik:

legyen szabad tekintetes főszolgabíró urat, mint az érvényben álló községi járda szabályrendelet végrehajtására felügyelő fölöttes hatóság vezetőjét teljes tisztelettel az iránt meginterpellálnom, vajjon a gyalogjárdák kérdéses felszedése alkalmából szándékozik-e a gyökeres megoldásig is intézkedni, hogy úgy a község, mint egyesek — avagy akit arra kötelezni lehet — a felszedett járdákat legalább ideiglenes jelleggel is, de bővé-előbb helyre állítsanak.

A szolgabírói hivatal ily irányu intézkedését senki félre nem magyarázhatja, még akkor sem, ha a járda már ez évben kiépíthető lenne.

A hírlapi választ készséggel elengedem, legszebb válasz a tett.

Elengedtem volna a nyílt levelet is, amelynek semmi jogosultságát el nem ismerem s a melyre se egyikünknek, se másikunknak szükségünk nem volt.

A járda építés megtörténhetett volna a nyílt levelek nélkül is, — megtörténhetik nélkülem is.

Egyébként vagyok kiváló tiszteletem nyilvánítása mellett

Mindszent, 1900. július 14.

Vigh Gyula,
községi képviselő.

As igen tisztelt Képviselő ur válasza nincs minden ártatlan malícia nélkül.

A képviselő ur beismeri, hogy a kiküldött bizottság a járdák építése ügyében eddig nem tett absolute semmit; tudja

azt, hogy a község határozatai végrehajtásának ellenőrzésére hivatott, sőt kötelezve vagyok: mégis kétségbe vonja felszólalásom jogosultságát, a mint gyantom — a nyilvánosság miatt; holott tudni fogja a Képviselő ur, hogy a község közdolgai egyúttal nyilvános dolgok is, föltétlenül helyes tehát, és valósággal közérdekű, ha a nyilvánosság ügyei nyilvánosan is tárgyalatnak.

En hát ezt a kétségbe vont jogomat nem csak föl nem adom, de sőt élek azzal közérdekből minden hasonló esetben, még akkor is, ha jogosulatlan szemrehányásokkal találkozom.

Tudomásul veszem, hogy a mulasztást sajátképpen nem a kiküldött bizottság, hanem a községi előjáróság követte el az által, hogy az alispáni hivatal rendelkezését eddigelé ki nem kérte. Biztosítom a Képviselő urat, hogy ez a mulasztás nem marad megtorlás nélkül.

Az ideiglenes gyalogjárdák elhelyezéséről a figyelmeztetést megelőzőleg gondoskodtam; helyesebben szólva gondom lesz rá, hogy rendelkezésem végre is hatássék.

Készséggel beismerem, hogy a mélyen tisztelt Képviselő ur nyílt levelek nélkül is sokkal inkább érdeklődik közdolgaink iránt, semhogy őt ez irányban bárki részéről is gános érhetné. De hát — bosszánatot kérek, — ne tessék érzékenykedni. Ez az egy eset is napnál világosabban mutatja, hogy a bizottságok megölbi minden közkérdésnek. Felszólalásommal ezt akartam osupán demonstrálni. Mert méltóztassék elhinni, hogy tömérdek ily dolog miatt van nékem okom a megbotránkozásra. Ha azonban egy-egy nyílt levél annyi haszonnal jár, mint a mostani, bizony nagyon sokszor fölveszem én még a levélíró tollat, bárha előre látom is, hogy saját

magamnak hasznót nem üthetek belőle.

Egy dologban nem értek csak egyet a tekintetes Képviselő urral; abban tudniillik, hogy járdáink kiépítése megtörténhetik nélküle is.

Szó sincs róla! Tessék csak összehívni azt a bizottságot, s ellátni bölcs és szakzerű tanácsaival. Így majd lesz járdánk; másképp aligha.

Addig is béke velünk!

Tary István,
főszolgabíró.

VEGYESEK.

— Lapunk mai tárcza rovatában fölöttébb kedves, ügyes kis költeményt hozunk Purjesz Lajos ur tollából, a ki fiatal egyetemi polgár létére is már nemcsak szentesi földieinek kedvence, de szép költeményeivel szélesebb körben is ismertté tette nevét. Örömrökre szolgál, hogy a járási főszolgabíró ur barátsága révén, a szép reményekre jogosító lyrai költőt kis lapunk számára is megnyerhetjük. Szívesen üdvözljük őt munkatársaink sorában, s elég önzök vagyunk hozzá, hogy sikereiből a „Mindszenti Lap“ is részt vásson magának.

— Uj vendéglő. Pedig dehogy is új. Régi már az, mint a vendéglőse. A ki valaha megfordult Mindszent község belterületén, ismeri már rég, apraja-nagyja, a Bertók János izletes konyháját, jóízű borát. Az egész alföldön nincsen tipikusabb, vendéglősben jellemzetesebb, egymáshoz jobban illő szép pár, mint Bertók János

TÁRCZA.

A doktorék ablakában.

A doktorék ablakában
Bimbózik a piros rózsa,
A doktorék szép leánya
Egyedül a gondozója.
Öntözgeti, locsolgatja,
Hogy kinyíljen alig várja,
Tekintetes doktor uram
Vigyázzon a leányára!...

A doktorék ablakában
Kinyílt a piros rózsa,
A doktorék szép leánya
Leszakított egyet róla.
Egy kis kadét arra sétál,
A virágot neki szánja...
Tekintetes doktor uram
Vigyázzon a leányára!...

A doktorék ablakában
— Az mondta el, a ki látta, —
Alkonyatkor szépen, csendben
Kihajolt a doktor lánya.
S a kis kadét lázban égve
Sóvárogva leste-várta...
Tekintetes doktor uram
Vigyázzon a leányára!...

A doktorék ablakában
Nem tudom hogy mit csinálnak,
De alig van vége-hossza
A sok édes ozuppanásnak.
Megujrázzák tiszszor, husszor,
Azt hiszik, nincs a ki látja...
Tekintetes doktor uram
Vigyázzon a leányára!...

A doktorék ablakában
Világosság szerte árad,
Eljegyzésre vendég sereg
Lepi el az egész házat.
A kisasszony olyan boldog
Menyasszony lesz nemsokára,
Tekintetes doktor uram
Nem vigyázott a leányára!...

Purjesz Lajos.

Az interwiew.

Irta: Manuel.

— Róbert ur, siessen X kisasszonyhoz és tudja meg, vajjon szerződtek-e; szükségünk van erre a hirre.

— De kérem, szerkesztő ur, X kisasszony nem ad nekem felvilágosítást. Ki nem állhat, a szerződtekés ügyét pedig lehetőleg diszkreczióban tartja.

— Ah, hős riporter, hát olyan ügyetlen ön?

— Mit, — én ügyetlen! — majd megmutatom.

— —!

Ez volt az előjáték. Ime a komédia: Becsöngetek.

— Itthon van önagysága? Sziveskedjék névjegyemet átadni. — Tessék becéstálni.

— Bon jour nagysád! rossz napot szerzek.

— Igen — igen, tudom, ügyes riporter, de ma nem rontja el napomat. Nem tud engem meginterwiewolni.

— Nem is akarom! Nagyságos asszonyom fog ma engem interwiewolni, teljesen rendelkezésére állok mindenben. Mert én mindent tudok; igen és Nagyságodat elítélem. E méltatlan szerződést nem kellett volna elfogadnia.

— Méltatlan szerződés?! Hogyan?

Mit tud ön! mondja meg! kérem!

— Ugyan ne szinleljen nagysád, talán tagadni szándékozik a tényt? Mintha a kaszinó, meg a nagy és kis lapok nem is értesültek volna kedvezőtlen szerződéséről.

— Uram, ön kíváncsivá tesz.

— Hiszem.

— Miért várakoztat? Tárja fel, amit tud.

— No hát tudja meg a kaszinó és a lapok értesülését: szerződését aláírta; 3000 forint fixum, semmi fellépési díjjal.

— Hallatlan hazugság! Szerződése

és az ő kedves felése, a kik a mult szombaton tartották saját házukba áthelyezett vendéglőjüknek társas vacsorával egybeköltött ünnepélyes megnyitását. Hogy milyen jól sikerült multság volt ez a megnyitó, azt csak azok tudnák elmondani, a kik — több mint 150-en, — izlelték a pompás pörköltet, csuszát és a maga nemében párját ritkító halpaprikást, mely utóbbi a Pap Pál Pál áldott kezejárását dicséri. A megnyitáson a csongrádi első zenekar hét tagja játszott. Ezért a hét szál fiatal cigányért minden pillanatban oda adjuk a mindszenti egész karavánt. Meddig tartott a multság, nem mondhatjuk meg. Erről az ott-bon maradtak beszéljenek. Bizonyos, hogy Bertók nem vesztett bele, mint valamilyik őse — a csikba.

— Lakodalom esküvő nélkül.

A maga nemében nem utolsó, s bizonyára érdekes eset, hogy és mint folyt le mult szerdán Mihály József vendégszerető házában az a lakodalom, melynek megvoltak a maga násznagyai, sokaság-számba menő nász népe, csak éppen menyasszonya és vőlegénye hiányzott. Ugy esett a dolgot, hogy vigalmas nászmenet indult említett napon az anyakönyvvezető hivatalába, hogy ott Bíró Gábor és Mihály Francziska egymással törvényes házasságra lépjenek. Tóth Dezső anyakönyvvezető, midőn a vőlegény okmányait előkérte, csak a legutolsó pillanatban látta a szomorú valóságot, hogy a házasságot meg nem kötheti, mert a vőlegénynek, aki ideiglenesen szabadságot csendő, nincs felsőbb hatósági engedélye a házasságra. Nosza futott a boldogtalan vőlegény a főszolgabíróhoz, hogy telefon útján eszközölje ki a kerületi parancsnokság kellő engedélyét. Onnan pe-

igen is megvan, de 5000 forint fix és 20 forint fellépési díjjal.

— Igen? Föllépési díj, háromszori fellépéssel.

— Hogy modhatják azt, mikor szerződésben tiszteri fellépés van kikötve.

— Ugyan? de nem érezné Nagyságod, hogy a három havi próbaidő mégis csak lealázó egy feltétel?

— Ez botrány! hiszen végleges szerződést kaptam! Próbaidő, de ilyen? . . . Sirhatnék dühömben. Már látom — a klikk, a klikk működik!

— Elmondták a szerződés összes feltételeit: szubrett-szerepre is vállalkozik G . . . szerepeit átvette és már az első fellépéskor Susanne-t fogja énekelni.

— Szörnyű! Ez intrika! Csuffá akarnak tenni. En csak koloraturra vállalkoztam és Leonora (a Traubadourban) lesz az első szerepem. De mondja, édes uram, mindezeket közölni akarták?

— Már kész a hír és csak szárnyra kell bocsátani.

— Ugy hát önön van a sor; kérem, mindenre kérem: előzze meg esti lapjában ellenégek rossz szándékát és hirdesse a valóságot! Hálával fogok tartozni szíveségeért, nagy hálával.

— Megteszem Nagysád. Hogyne, hiszen én tartozom hálával, hogy Nagysád önként ment bele a csapdába! Igen, igen, Mademoiselle, ez az én új interwiewolási módóm. Alászolgája!

dig jött a még lesújtóbb válasz: Tessék letartóztatni Bíró Gábor urat, hogy mert ő esküvőre menni engedelem nélkül! . . . Ez a rettentő parancs azonban csak mégse lett végrehajtva. Ha már nem lehet esküvő, legyen meg a lakodalom legalább, ne veszen kárba a sok étel, ital, a mit előre készítettek. Es úgy is lön. Bíró Gábor haza vezette az ő siránkozó menyasszonyát. Otthon ellakták a lakodalmat. A vőlegényt egész éjjel a násznép őrizte, nehogy még szó érje a ház elejét, másnap pedig tüsténkedve zavarták, hogy tegye jóvá mulasztását, hozza el azt a várva várt engedélyt, mi ha megjön, Mihály József uramnál új fönt nagy vigasság lesz, a mikor a vőlegény már aligha lesz idegeinek nehéz őrzete alá vetve.

— **Halálozások.** Kamochay László várm. árvaszéki nyilvántartó, a törvényhatóság tisztviselői karának egyik közbe-
csülésben álló tagja, e hó 8-án Szent-Lőrinczen, 51 éves korában, váratlanul elhunyt. Halálát szívszélhűdés okozta. — Dr. Szóbl Lipótné urnőnek édes atyja, Czimer Jakab földbirtokos, Hevesvármegye törvényhatósági bizottsági tagja, mult hó 30-án, Karlsbadban, 66 éves korában elhalálozott. Nyugodjék békével!

— **Allategészségügy.** Mágócs községben a lépfene ragályos állatbetegség megszűnte következtén elrendelt hatósági zárlat feloldatott, ellenben Derekegyháza község területe, sertésvész miatt, zár alá helyeztetett.

— **Helyettes tisztviselő.** Szegvár község képviselőtestületének a járási főszolgabíró ur elnöklété alatt legutóbb tartott közgyűlése a községi fogalmazói állásra, két pályázó közül, egyhangulag hozott határozatával, Mészáros Pál egyetemi hallgatót választotta meg.

— **Utmutatás a must és bor kezelésére.** Mint erről egy ízben lapunkban már megemlékestünk, — a földmivelésügyi miniszter a must és bor okszerű kezelése érdekében a fenti című hasznos kézikönyvecset adta ki, melyet minden szőlőtulajdonosnak meg kellene venni, mert a könyv írója, Csanády Gusztáv dr. olyan megszívlelésre érdemes oktatást ad benne a szőlőmivelés minden ágáról, amelyeket mindenki, aki a gazdaság ez ágával foglalkozik, csak haszonnal értékesíthet a szőlőjében. A könyv ára csekély 40 fillérben, tehát 20 krajczárban van megállapítva, hogy a legszegényebb is megszerezhesse és kapkátó a csongrád megyei gazd. egyesület titkári hivatalában is.

CSARNOK.

A hétről.

Bertók bácsi új házában
Vendéglői megnyitás,
Ez volt ám csak nagy esemény,
— Párja nincsen semmi más.

China és a boxer-kérdés, —
Óles árok, agyag-ut . . .
Ehhez hitvány semmiségek,
Nem érnek egy fa-gyalút.

A községi közgyűlésen
Nincs szikra szenzáció,
A pokoli nagy melegben
Sinylik minden náció.

Épp azért a holt szezonban
Ez a muri nagy eset,
Halpaprikás, turós-csuszta
De nagyon is jól esett!

Mert hogy izes volt az étek
Az is sokat numerál,
Nagy szakértelemmel készült,
Főzte egy Pap és két Pál . . .

No de volt is kelte néki,
Nem maradt meg egy falat,
S Bertók János se sajogja
Mint őse — a csikhalat.

A csongrádi híres cigány
Szárz faja remekelt,
A ki tánczra már nem vágyott,
Legalább is énekelte.

Folyt a muri, tartott a kedv
Kivilágos-viradtig,
Csengő-bongó heje-huja
Czimbalomhúr szakadtig.

Bezzeg otthon az asszonyok
Sokallták is már a jót,
S kaptak a férj-uraimék
Másnap jó borraivalót.

De ez minket ne busitson,
Vitéz magyar emberek,
Elszenvedtük és — spongyát rá!
A világ csak így kerek.

Igy volt ez már hajdanán is,
Megesett sok ilyesmi:
Lám Socrates görög bölcs volt,
Mégis úgy járt, ahogy — mi.

Krónikás ur, kedves, édes,
Bocsássa meg énnekem,
Hogy a hétnek eseményit
Igy zengi el énekkem.

Bizony-bizony kár a kürtbe
Önnek bele nem fujni,
Nem látná a medvét akkor
Oroszlánbőrbe bujni.

Krónikás II.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Lőrincz Rozália, Zsóciér Veronika, Mezei Veronika, Szabó Mária, Gyapjas Etelka.

II

Meghaltak:

Tülkös Ferencz 49 éves, napszurás;
Sándor Francziska 3 hónapos, görcsök;
Kunszabó Piroska 25 éves, tüdőgümőkór;
Papp Mihály 10 hónapos, légthurut;
Czutor János 15 napos, hörglobb.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

1057/1900

végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az
1881. övi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében
ezennel közhírré teszi, hogy a

szentesi kir. járásbiróság 1900. évi 609, 613 és 614. számú végzése következtében Dr. Albertényi Adolf ügyvéd által képviselt özv. Vereb Jánosné javára Kovalik Deák Károly s neje Vereb Rozália mindszenti lakosok ellen 2800 kor. járadék erejéig 1900. évi Junius hó 10 én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1269 kor. 92 fillerre becsült következő ingóságok u. m. : házbutorok, bojtáru cikkek s más tárgyak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbiróság 1900. évi V. 60. 1/2 számú végzése folytán 2800. kor. tökekövetelés, ennek a végzésben jelzett napjától járó 6% kamatai 1/3 % váltó díj és eddig összesen 280 korona 81 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Mindszenten végrehajtást szenvedettek lakásán leendő esz-
közlésére 1900. évi július hó 17 napjának délelőtti 9 órája határidőül kinttűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok

az 1881. évi LX. t.-az. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentesen, 1900. július 5.

Végh Sándor,
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

Az ittebe-kenderesi uradalom (Torontál megye) Tibermajori gazdaságába oly **felesek** vétetnek fel, kik legalább 30—50 kat. hold, részben őszi, részben tavaszi kalászos és tengeri műveléséhez kellő igával, vetőmaggal és kézi erővel rendelkeznek.

Részletes felvilágosítást ad **Schlesinger Juda ur** Mindszenten.

Göre Gábor-féle
képes levelező-lapok

nyolcz felvételben

Weisz I. papirkereskedésében

kaphatók.

Darabja 3 krajczár.

E s y

jól írni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában
tanoncznak felvétetik

<p>A „Mindszenti Lap“ szerkesztősége és kiadóhivatala — Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányos áron vétetnek fel.</p>	<p>WEISZ I. KÖNYVNYOMDÁJA Mindszenten. — Levélpapírok és borítékok cégnyomattal körlevelek, részvények és értékpapírok, kis- és nagy plakátok esketési és vigalmi MEGHIVÓK gyászlapok hivatalos táblázatok stb. stb. jutányos áron készítettnek.</p>	<p>Könyv- és papirkereskedés. — KÖNYVEK irodaiszerek dobozos levélpapírok mindszenti képes levelező-lapok jutányosan kaphatók.</p>
---	--	--